

Datum van
inontvangstneming

:

19/12/2025

Zaak C-695/25 [Szuwicz]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

4 november 2025

Verwijzende rechter:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

31 oktober 2025

Verzoekende partijen:

J.B.

B.B.

Verwerende partij:

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A.

Zaaknummer **XXVIII C 17474/21**

BESLISSING

[OMISSIS]

De Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny (rechter in eerste aanleg, bevoegd in burgerlijke zaken, Warschau, Polen) [OMISSIS]

heeft

na kennis te hebben genomen van [OMISSIS]

[OMISSIS]

de rechtsvordering van J. B. en B. B.

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

tegen **Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski spółka akcyjna, gevestigd te Warschau**

inzake een betaling, subsidiair inzake een vaststelling en een betaling

beslist:

1. Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Staan artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, in het licht van de beginselen dat oneerlijke contractuele bedingen de consument niet binden (artikel 6, lid 1) en dat een doeltreffende consumentenbescherming moet worden geboden (artikel 7, lid 1), eraan in de weg dat wanneer de consument verklaart een schuldvordering te willen verrekenen die voortvloeit uit een onverschuldigde prestatie die is verricht op grond van een overeenkomst die oneerlijke contractuele bedingen bevat, de rechter een uitlegging van het nationale recht hanteert die het recht van de consument op verdragingsrente over een dergelijke vordering inperkt?

2. [schorsing van de behandeling] [OMISSIS]

[OMISSIS]

MOTIVERING

[OMISSIS]

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding en relevante feiten

- 1 Bij verzoekschrift van 30 november 2021 hebben verzoekers verzocht om vast te stellen dat de op 5 mei 2009 gesloten hypothecaire kredietovereenkomst nr. [OMISSIS], die is gesloten tussen verzoekers en Nordea Bank Polska spółka akcyjna, gevestigd te Gdynia, waarvan verweerster de rechtsopvolgster is, van meet af aan (ex tunc) nietig is. Daarnaast hebben zij verzocht om verweerster(s) hoofdelijk (subsidiair gezamenlijk) te veroordelen tot terugbetaling aan verzoekers van onverschuldigde prestaties ten bedrage van enerzijds 59 290,95 Poolse zloty (PLN) en anderzijds 144 294,84 Zwitserse frank (CHF), vermeerderd met wettelijke verdragingsrente over: a) 59 290,95 PLN en 143 785,01 CHF, berekend vanaf 10 september 2021 tot op de datum van betaling, en b) 509,83 CHF, berekend vanaf de datum van indiening van het verzoekschrift tot op de datum van betaling. Verzoekers hebben hun vorderingen gemotiveerd door erop te wijzen dat de gesloten kredietovereenkomst oneerlijke contractuele bedingen bevat die ertoe leiden dat de overeenkomst nietig is, zodat de bank de tegenwaarde

van alle maandelijksse aflossingen ter zake van de hoofdsom en de rente die zij hebben verricht vanaf de datum van sluiting van de overeenkomst tot op 22 november 2021 aan hen moet terugbetalen.

- 2 In haar verweerschrift heeft verweerster geconcludeerd tot afwijzing van de rechtsvordering op grond dat de overeenkomst niet nietig is en geen oneerlijke bedingen bevat.

Door de rechter bewezen geachte feiten

- 3 Op 5 mei 2009 hebben verzoekers en de bank waarvan verweerster de rechtsoptvolgster is overeenkomst nr. [OMISSIS] voor een Nordea-Habitat-woonkrediet gesloten. Overeenkomstig het specifieke gedeelte van deze overeenkomst (hierna: „SGO”) heeft de bank aan de kredietnemers een [in CHF] luidend en in PLN uitgekeerd krediet ten bedrage van 143 430,87 CHF en maximaal 400 000,00 PLN verstrekt. Dit krediet moest worden gebruikt om vooruitbetalingen uit hoofde van de aankoop van een woning in Warschau te financieren.
- 4 Overeenkomstig het algemene gedeelte van de overeenkomst (hierna: „AGO”) is het toegekende woonkrediet uitgekeerd in PLN. In het geval van een dergelijk in vreemde valuta luidend krediet moest het in PLN uitgekeerde kredietbedrag worden vastgesteld door het bedrag in de kredietvaluta om te zetten in PLN volgens de aankoopkoers van de vreemde valuta die is opgenomen in de wisselkoerstabel die door de bank werd gehanteerd op de datum van uitkering van de middelen, meer bepaald op het tijdstip van omrekening. In het geval van een dergelijk krediet is de ontwikkeling van de wisselkoers en van de in dat verband bestaande *spread* van invloed op het bedrag van de door de bank in PLN uitgekeerde krediettranches alsook op het bedrag van de door de kredietnemer in PLN verrichte aflossingen ter zake van de hoofdsom en de rente. Het daarmee gepaard gaande risico wordt gedragen door de kredietnemer, rekening houdend met § 12, lid 3, en § 20, lid 6 (§ 1, leden 1, 2 en 3, AGO).
- 5 In het geval van een dergelijk krediet werden de middelen uitgekeerd in PLN en werd een bedrag uitgekeerd ten belope van de tegenwaarde van het kredietbedrag in de vreemde valuta. Voor de omrekening van in verschillende valuta's luidende kredietbedragen werd gebruikgemaakt van de aankoopkoers van de vreemde valuta in de tabel die door de bank werd gehanteerd op de datum van uitkering, meer bepaald op het tijdstip van omrekening. In het geval van een in PLN uitgekeerd kredietbedrag dat als gevolg van de bestaande wisselkoersverschillen op de datum van uitkering van de laatste tranche hoger bleek dan het bedrag dat vereist was om de in het SGO vastgestelde doelstelling te verwezenlijken zou de bank middelen uitkeren ten belope van de tegenwaarde in de kredietvaluta van het bedrag dat vereist was om die doelstelling te verwezenlijken en zou een bedrag op het schuldsaldo in mindering worden gebracht doordat het ongebruikte bedrag werd terugbetaald. Anderzijds was de kredietnemer gehouden om, indien het uitgekeerde bedrag ontoereikend bleek om de vastgestelde woondoeleinden te

verwezenlijken, het ontbrekende bedrag zelf aan te vullen met eigen middelen of met middelen die waren toegekend voor een willekeurig oogmerk (§ 13, leden 1, 2 en 3, AGO). In het geval van een in vreemde valuta luidend krediet luidde het aflossingsschema in de vreemde valuta, werd het verschuldigde bedrag terugbetaald in PLN en beliep het terugbetaalde bedrag de tegenwaarde van de bedragen in de vreemde valuta of de kredietvaluta (dit beding is in werking getreden op 1 juli 2009). Voor de omrekening van de af te lossen termijnen ter zake van de hoofdsom en de rente werd gebruikgemaakt van de verkoopkoers van de betreffende valuta die was opgenomen in de door de bank gehanteerde wisselkoerstabel op de datum van aflossing, meer bepaald op het tijdstip van omrekening (§ 15, lid 7, AGO).

- 6 Op de datum van sluiting van voornoemde overeenkomst golden de „Algemene voorwaarden voor de verstrekking van een Nordea-Habitat-woonkrediet door Nordea Bank Polska S.A.” van mei 2008. Daarin waren de volgende inhoudelijke bepalingen opgenomen: In het geval van een in vreemde valuta luidend krediet worden de middelen uitgekeerd in PLN onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in de kredietovereenkomst (§ 2, lid 8).
- 7 De bank heeft een krediet van in totaal 398 600,49 PLN uitgekeerd. In het tijdvak van 13 juni 2009 tot en met 22 november 2021 hebben verzoekers de hiernavolgende bedragen aan de bank betaald:
 - 59 290,95 PLN over het tijdvak van 13 juni 2009 tot en met 13 september 2011,
 - 143 785,01 CHF over het tijdvak van 14 september 2011 tot en met 14 juni 2021
 en
 - 509,83 CHF over het tijdvak van 15 juni 2021 tot en met 22 november 2021.
- 8 Bij brief van 23 augustus 2021, die door verweerster is ontvangen op 26 augustus 2021, hebben verzoekers verzocht om binnen een termijn van 14 dagen, als terugbetaling van de bedragen die zij hebben voldaan op grond van de [nietige] kredietovereenkomst, een bedrag van 65 787,56 PLN, waarvan 59 290,95 PLN uit hoofde van de maandelijkse aflossingstermijnen, en een bedrag van 143 785,01 CHF aan hen te voldoen.
- 9 Bij brief van 18 juni 2024 heeft verweerster verzoekers verzocht om binnen één maand na ontvangst van deze brief een bedrag van 398 600,49 PLN aan haar te voldoen. Het verzoek om betaling is aan verzoekers betekend op 5 juli 2024. Vervolgens heeft de verwerende vennootschap verzoekers bij **afzonderlijk verzoekschrift** van 31 oktober 2024, dat bij de Sąd Okręgowy w Łodzi (rechter in eerste aanleg Łódź, Polen) is ingeschreven onder kenmerk II C 2359/24, verzocht om betaling van een bedrag van 398 600,49 PLN, vermeerderd met wettelijke verpagingsrente vanaf 6 augustus 2024 tot op de datum van betaling, namelijk als terugbetaling van de aan hen uitgekeerde hoofdsom [van het krediet]. Het verzoekschrift is aan verzoekers betekend op 5 december 2024.

10 Bij brief van 18 december 2024, die door verweerster is ontvangen op 19 december 2024, hebben verzoekers jegens verweerster een verklaring van verrekening ingediend, waarbij zij hebben aangegeven hun schuldvordering te willen verrekenen met de door verweerster ingediende vordering tot terugbetaling van de uitgekeerde hoofdsom ten bedrage van 398 600,49 PLN, **waarbij zij in eerste instantie de wettelijke verdragingsrente over de in PLN en CHF verschuldigde bedragen hebben verrekend** en waarbij zij de hiernavolgende bedragen en volgorde hebben gehanteerd:

- 23 412,62 PLN uit hoofde van de wettelijke verdragingsrente, berekend over een bedrag van 65 787,56 PLN, te rekenen vanaf 10 september 2021 tot en met 18 december 2024 (datum van indiening van de verklaring),

- 51 170,51 CHF uit hoofde van de wettelijke verdragingsrente over een bedrag van 143 785,01 CHF, te rekenen vanaf 10 september 2021 tot en met 18 december 2024 (datum van indiening van de verklaring),

- 174,44 CHF uit hoofde van de wettelijke verdragingsrente, berekend over een bedrag van 509,83 CHF, te rekenen vanaf 30 november [2021] tot en met 18 december 2024 (datum van indiening van de verklaring),

- 65 787,56 PLN uit hoofde van de hoofdsom, die in het kader van zaak XXVIIIIC 17474/21 werd gevorderd in PLN, wat in overeenstemming is met het betreffende verzoek om betaling,

- 144 294,84 CHF uit hoofde van de hoofdsom, die in zaak XXVIIIIC 17474/21 werd gevorderd in PLN.

Daarenboven hebben verzoekers de in CHF luidende bedragen omgezet in bedragen in PLN volgens de gemiddelde wisselkoers die door de Narodowy Bank Polski (nationale bank van Polen) werd gehanteerd op 18 december 2024 (datum van indiening van de verklaring), die op die datum 4,5448 PLN [voor 1 CHF] beliep.

11 De verklaring van verrekening van 18 december 2024, die in de onderhavige zaak door verweerster is overgelegd om bij het dossier te worden gevoegd, ging vergezeld van een verzoek om „afwijzing van de betalingsvordering ten aanzien van het door verzoekers verrekende gedeelte als gevolg van het tenietgaan van de schuldvordering, zodat [zij wat dat betreft niet kunnen worden geacht een dergelijke vordering te kunnen instellen]”. In dat verband heeft verweerster aangegeven dat artikel 499 van de kodeks cywilny (burgerlijk wetboek; hierna: „k.c.”) erin voorziet dat, gelet op de terugwerkende kracht van een verklaring van verrekening, geen rente kan worden berekend indien wederzijdse schuldvorderingen met terugwerkende kracht tegen elkaar zijn weggestreept.

12 Bij tussenvonnissen van 8 april 2025 heeft de verwijzende rechter vastgesteld dat de [litigieuze] overeenkomst geen aanleiding heeft gegeven tot het ontstaan van een [bindende] rechtsbetrekking. De reden daarvoor is erin gelegen dat de in de

overeenkomst opgenomen bedingen (§ 1, lid 1, SGO, § 1, lid 2, AGO, § 13, lid 2, AGO en § 15, lid 7, punt 3, AGO) oneerlijk zijn (artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13), dat de overeenkomst zonder deze bedingen niet kan voortbestaan (artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13) en dat partijen derhalve niet kunnen worden geacht te zijn gebonden door een [dergelijke] rechtsbetrekking.

Toepasselijke bepalingen

Pools recht

- 13 **Ustawa-Kodeks cywilny (wet tot vaststelling van het burgerlijk wetboek) van 23 april 1964 (Dz. U. nr. 16, volgnr. 93, zoals gewijzigd)**
- 14 Bedingen in een consumentenovereenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld binden de consument niet, indien zijn rechten en verplichtingen worden vormgegeven op een wijze die in strijd is met wat betaamt in het maatschappelijke verkeer en een kennelijke schending van zijn belangen vormt (oneerlijke contractuele bedingen). Dat geldt niet voor de bedingen over de voornaamste prestaties van de partijen, zoals de prijs of de vergoeding, indien deze ondubbelzinnig zijn geformuleerd (artikel 385¹, lid 1, k.c.);
- 15 Indien een beding de consument overeenkomstig lid 1 niet bindt, blijven partijen gebonden door de overeenkomst zonder dat beding (artikel 385¹, lid 2, k.c.).
- 16 Bij de beoordeling of een contractueel beding in overeenstemming is met wat betaamt in het maatschappelijke verkeer moet worden uitgegaan van de situatie op het tijdstip waarop de overeenkomst is gesloten, rekening houdend met de inhoud ervan, de omstandigheden waarin de overeenkomst is gesloten en de overeenkomsten die verband houden met de overeenkomst waarin het onderzochte beding is opgenomen (artikel 385² k.c.);
- 17 Eenieder die zonder rechtsgrond ten nadele van een ander een vermogensvoordeel heeft verkregen, is verplicht hem dit voordeel in natura terug te geven en, indien dat niet mogelijk is, de waarde ervan te vergoeden (artikel 405 k.c.).
- 18 Het bepaalde in de voorgaande artikelen is met name van toepassing op een onverschuldigde prestatie (artikel 410, lid 1, k.c.).
- 19 Een prestatie is onverschuldigd indien degene die deze heeft verricht daartoe niet verplicht was of niet gebonden was ten aanzien van de begunstigde, of indien de grondslag van de prestatie is weggevallen of het doel van de prestatie niet is bereikt, of indien de rechtshandeling waarbij de prestatie wordt verlangd, nietig was en na de betaling niet geldig is geworden (artikel 410, lid 2, k.c.).
- 20 Wanneer de termijn voor de prestatie niet is vastgesteld en niet voortvloeit uit de aard van de verbintenis, moet de prestatie onverwijld worden verricht nadat de schuldenaar daartoe is aangemaand (artikel 455 k.c.).

- 21 Indien de schuldenaar in gebreke blijft bij de geldelijke nakoming, kan de schuldeiser rente vorderen voor de periode van de vertraging, zelfs indien hij geen schade heeft geleden en de vertraging te wijten is aan omstandigheden waarvoor de schuldenaar niet verantwoordelijk is (artikel 481, lid 1, k.c.).
- 22 Indien de verdragingsrentevoet niet is gespecificeerd, is wettelijke rente verschuldigd ten belope van de som van de referentierentevoet van de Narodowy Bank Polski, vermeerderd met 5,5 procentpunt. Indien een hoger rentetarief voor de schuld wordt gehanteerd, mag de schuldeiser evenwel verdragingsrente tegen dat hogere tarief eisen (artikel 481, lid 2, k.c.).
- 23 De Minister Sprawiedliwości (minister van Justitie, Polen) maakt de wettelijke verdragingsrente bekend in de Dziennik Urzędowy (publicatieblad) van de Republiek Polen, die tevens bekendstaat onder de naam „Monitor Polski” (Pools staatsblad) (artikel 481, lid 2⁴, k.c.).
- 24 Wanneer twee personen ten aanzien van elkaar zowel schuldenaar als schuldeiser zijn, kan elk van hen zijn schuldvordering verrekenen met die van de wederpartij indien beide vorderingen betrekking hebben op geldsommen of naar soort bepaalde zaken van dezelfde kwaliteit en indien beide vorderingen opeisbaar zijn en voor een rechter of een andere overheidsinstantie kunnen worden gebracht (artikel 498, lid 1, k.c.).
- 25 Door verrekening vallen de vorderingen tegen elkaar weg tot het bedrag van de lagere vordering (artikel 498, lid 2, k.c.).
- 26 Verrekening geschiedt door middel van een verklaring aan de wederpartij. De verklaring heeft terugwerkende kracht tot op het tijdstip waarop verrekening mogelijk is geworden (artikel 499 k.c.).
- 27 Een schuldenaar die jegens dezelfde schuldeiser meerdere schuldvorderingen van dezelfde aard heeft, kan bij de verrichting van de betreffende prestatie aangeven welke schuld hij wenst te voldoen. Wat kan worden toegerekend aan een bepaalde schuld kan door de schuldeiser evenwel eerst worden toegerekend aan achterstallige nevenvorderingen van die schuld en aan achterstallige hoofdstaties (artikel 451, lid 1, k.c.).
- 28 **Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29; hierna: „richtlijn 93/13”)**
- 29 De lidstaten bepalen dat oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen een verkoper en een consument onder de in het nationale recht geldende voorwaarden de consument niet binden en dat de overeenkomst voor de partijen bindend blijft indien de overeenkomst zonder de oneerlijke bedingen kan voortbestaan (artikel 6, lid 1).

- 30 De lidstaten zien erop toe dat er in het belang van de consumenten alsmede van de concurrerende verkopers, doeltreffende en geschikte middelen bestaan om een eind te maken aan het gebruik van oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen consumenten en verkopers (artikel 7, lid 1).

Motivering van de verwijzing – verband tussen de vraag en de beslechting van de zaak voor de verwijzende rechter

- 31 De verwijzende rechter wenst te vernemen of de thans dominerende uitlegging van het nationale recht van de zijde van de rechterlijke instanties, die er naar het oordeel van de verwijzende rechter op neerkomt dat de aansprakelijkheid van de verkoper voor de gevolgen van vertraging bij het voldoen van een door een consument ingestelde vordering tot terugbetaling wordt beperkt, verenigbaar is met de regels inzake consumentenbescherming die voortvloeien uit richtlijn 93/13.

Motivering van de verwijzing – ten gronde

- 32 Zoals reeds uiteengezet, heeft de verwijzende rechter vastgesteld dat de in de overeenkomst opgenomen omrekeningbedingen oneerlijk zijn (artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13), dat de overeenkomst zonder deze bedingen niet kan voorbestaan (artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13) en dat partijen derhalve niet kunnen worden geacht te zijn gebonden door de rechtsbetrekking die op grond van de [litigieuze] overeenkomst is ontstaan. Indien de bank ter uitvoering van deze overeenkomst, die wegens het onrechtmatige karakter van de bedingen ervan niet bindend is, het kredietbedrag in zijn geheel of gedeeltelijk aan de kredietnemer heeft uitgekeerd en de kredietnemer het krediet heeft terugbetaald, ontstaan twee afzonderlijke vorderingen tot terugbetaling van onverschuldigde prestaties in de zin van artikel 405 k.c., gelezen in samenhang met artikel 410, lid 1, k.c. [zie beslissing van de Sąd Najwyższy (hoogste rechterlijke instantie in burgerlijke en strafzaken, Polen) van 7 mei 2021 in zaak III Czp 6/21].
- 33 Gelet op de gebruikelijke strategie van de banken om vorderingen van consumenten te betwisten en op de handelwijze van beide partijen bij de procedure, ingegeven door de vrees dat hun vorderingen zullen verjaren, heeft de genoemde uitlegging van de nationale bepalingen tot gevolg dat partijen thans verwickeld zijn in twee parallelle betalingsgeschillen. In dat verband kan elke partij, zodra haar schuldvordering opeisbaar is geworden, afhankelijk van het verstrijken van de gestelde betalingstermijn, jegens de wederpartij een verklaring van verrekening indienen die ertoe leidt dat beide vorderingen in hun geheel of gedeeltelijk tegen elkaar worden weggestreept.
- 34 Als gevolg van een dergelijke verrekening vallen beide vorderingen overeenkomstig artikel 498, lid 2, k.c. tegen elkaar weg tot het bedrag van de lagere vordering. Daarnaast zij opgemerkt dat een tot verrekening strekkende verklaring terugwerkende kracht heeft tot op het tijdstip waarop verrekening mogelijk is geworden (artikel 499, tweede volzin, k.c.). **In artikel 499, tweede**

volzin, k.c. is het beginsel van die zogeheten terugwerkende kracht van de verrekening neergelegd. In de rechtsleer en in de nationale rechtspraak is het in dat verband vrijwel gebruikelijk geworden om ervan uit te gaan dat de gevolgen van vertraging of achterstand bij de nakoming van een verplichting door het indienen van een dergelijke verklaring worden weggenomen. Deze gevolgen worden rechtens weggenomen, en dit geldt ten aanzien van het tijdvak tussen het tijdstip waarop verrekening mogelijk is geworden (de datum van opeisbaarheid van de schuldvordering) en de indiening van de verklaring.

- 35 Aangezien de opeisbaarheid van elk van de tegenover elkaar staande vorderingen verschillend is, is ook het tijdstip waarop aan de voorwaarden voor verrekening is voldaan verschillend voor elk van de wederzijdse schuldeisers. De rechter die uitspraak moet doen in de betreffende betalingszaak moet in aanmerking nemen vanaf wanneer sprake is van opeisbaarheid ten gunste van de schuldeiser die heeft verklaard zijn schuldvordering te willen verrekenen.
- 36 In de onderhavige zaak is de schuldvordering van verzoekers (consumenten) opeisbaar geworden op 10 september 2021 en is die van verweerster, die een verkoper is, opeisbaar geworden op 6 augustus 2024. Bijgevolg is verweerster gehouden tot terugbetaling aan verzoekers van de tegenwaarde van voldane aflossingstermijnen ten bedrage van enerzijds 59 290,95 PLN en 143 785,01 CHF, telkens vermeerderd met de wettelijke verdragingsrente vanaf 10 september 2021 tot de datum van betaling (artikel 481, leden 1 en 2, k.c.), en anderzijds 509,83 CHF, vermeerderd met wettelijke verdragingsrente vanaf 30 november 2021 tot op de datum van betaling (artikel 481, leden 1 en 2, k.c.).
- 37 Om de onderhavige zaak te kunnen beslechten moet derhalve antwoord worden gegeven op de vraag welke rechtsgevolgen moeten worden verbonden aan de door verzoekers ingediende verklaring van verrekening van 18 december 2024.
- 38 Ervan uitgaande dat deze verklaring „terugwerkende kracht heeft tot het tijdstip waarop verrekening mogelijk is geworden” betekent dit namelijk dat de aan verzoekers verschuldigde wettelijke verdragingsrente **over de gevorderde bedragen vanaf 10 september 2021 tot en met 18 december 2024 en vanaf 30 november 2021 tot en met 18 december 2024** is komen te vervallen.
- 39 Opgemerkt zij dat de verklaring van verrekening door de consumenten is ingediend in het kader van een afzonderlijke procedure die door de bank is ingeleid om terugbetaling van de uitgekeerde hoofdsom te verkrijgen. Deze handelwijze is erdoor ingegeven dat kwijtschelding van een schuld naar aanleiding van de verrekening ervan wordt geacht neer te komen op een specifieke wijze van tenietgaan van de verbintenis die gelijkwaardig is aan het verrichten van de betreffende prestatie. Indien er hypothetisch van wordt uitgegaan dat verweerster een soortgelijke verklaring van verrekening had afgelegd, wat mogelijk zou zijn geweest zodra haar schuldvordering opeisbaar werd, dat wil zeggen ten vroegste op 7 augustus 2024 of later, zou dit er evenwel toe hebben geleid dat de aan verzoekers verschuldigde wettelijke verdragingsrente over de

teniet gegane schuldvorderingen pas zou zijn komen te vervallen **ten aanzien van het tijdvak vanaf 6 augustus 2024 tot op de datum van indiening van verweersters verklaring van verrekening, zodat verweester in deze procedure zou moeten worden veroordeeld tot betaling aan verzoekers van rente over de tijdvakken van respectievelijk 10 september 2021 en 30 november 2021 tot en met 5 augustus 2024.**

- 40 De afzonderlijke, door de verkoper ingestelde rechtsvordering tot betaling en de niet-indiening van een eigen verklaring van verrekening, die er tenslotte toe zou hebben kunnen geleid dat de wederzijdse vorderingen van partijen tegen elkaar werden weggestreept, geeft naar het oordeel van de verwijzende rechter aan dat de verkoper een financieel en juridisch voordeel geniet.
- 41 Kortom, door de terugwerkende kracht van een verklaring van verrekening worden de gevolgen van de vertraging weggenomen, dat wil zeggen dat de gecumuleerde rentevorderingen van de partij die de verklaring van verrekening indient, in het onderhavige geval de consument, teniet worden gedaan.
- 42 Uit de rechtspraak van het Hof volgt dat de rechter gehouden is om de bepalingen van nationaal recht aldus uit te leggen dat buitensporige (onevenredige) obstakels die eraan in de weg staan dat een consument vorderingen jegens een verkoper kan instellen en die hem er bijgevolg van weerhouden om zijn rechten geldend te maken of te verdedigen worden weggenomen (zie bijvoorbeeld punt 99 van het arrest van 16 juli 2020, Caixabank en Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, gevoegde zaken C-224/19, EU:C:2020:578).
- 43 De kwestie van de aan de consument verschuldigde vertragingsrente is reeds aan de orde gesteld in het arrest van 14 december 2023, Getin Noble Bank (Verjaringstermijn voor vorderingen tot terugbetaling), C-28/22, EU:C:2023:992. In punt 71 en in de punten 83 tot en met 87 van dat arrest wordt de nadruk gelegd op het recht van de consument om vertragingsrente te vorderen vanaf het tijdstip van verstrijken van de in zijn verzoek om betaling gestelde termijn.
- 44 In de punten 32 tot en met 37 van het arrest van 13 juli 2023, Cajasur Banco, C-35/22, EU:C:2023:569 heeft het Hof verduidelijkt dat wanneer in vaste nationale rechtspraak is vastgesteld dat bepaalde standaardbedingen oneerlijk zijn, van banken evengoed kan worden verwacht dat zij, indien zij met hun cliënten overeenkomsten met dergelijke bedingen hebben gesloten, het initiatief nemen om deze cliënten te benaderen voordat laatstgenoemden een beroep in rechte instellen om de gevolgen van die bedingen ongedaan te maken. Een consument kan niet worden verweten dat hij zich niet tot de nationale rechter heeft gewend om de hem door richtlijn 93/13 gewaarborgde rechten uit te oefenen, wanneer de betrokken verkoper niets heeft ondernomen, ondanks het feit dat het oneerlijke karakter van vergelijkbare bedingen is vastgesteld in vaste nationale rechtspraak die deze verkoper ertoe had moeten aanzetten om de consument op eigen initiatief te benaderen en de gevolgen van dat oneerlijke beding zo snel mogelijk op te heffen. In dat arrest heeft het Hof opgemerkt dat de in punt 36 ervan bedoelde

gedragingen van de banken een serieuze aanwijzing vormen voor het bestaan van kwade trouw.

Prejudiciële vraag

- 45 Gelet op het voorgaande acht de verwijzende rechter het passend om het Hof op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te verzoeken om opheldering over de vraag of artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13 zich ertegen verzetten dat wanneer een consument een verklaring van verrekening indient ten aanzien van een schuldvordering die voortvloeit uit een onverschuldigde prestatie die hij heeft verricht op grond van een overeenkomst die oneerlijke bedingen bevat, de rechter een uitlegging van het nationale recht hanteert die zijn rechten op verdragingsrente over een dergelijke vordering inperkt.

Schorsing van de behandeling

- 46 [OMISSIS] [schorsing van de behandeling] [OMISSIS]

[OMISSIS]